

Został zbudowany w pierwszej połowie XVI wieku z inicjatywy możnego rodu Gładyszów herbu Gryf, który posiadał rozległe dobra na tych ziemiach nadane w 1359 roku przez króla Kazimierza Wielkiego. Dwór ten znajduje się na skarpie nad rzeką Ropa. Jest to piętrowa budowla w kształcie prostokąta o wymiarach 20x13 metrów. Na każdym z czterech narożników znajdują się kwadratowe pomieszczenia, które znakomicie nadawały się do obserwacji okolicy oraz do obrony. Na piętrze dworu mieści się posiadająca osiem okiem reprezentacyjna komnata o powierzchni 150 m kwadratowych, a obok znajduje się mniejsza komnata. W piwnicach znajdują się dwie duże sale. była to prawdopodobnie typowa rycerska wieża obronna o charakterze obronnym. W 1559 roku dwór został zniszczony. W latach 1585 - 1590 dwór został przebudowany i nadano mu renesansowy kształt. Dwór w Szymbarku, który został wzniesiony przez nieznanego architekta wyglądem przypomina renesansowe budowle, które stawiano w Italii. Obecnie na dworze prowadzony jest remont wewnątrz. Obiektem zarządza Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu. nieopodal znajduje się skansen z dawnym budownictwem ludowym, a także dworek wiejski, w którym znajduje się małe muzeum z przedmiotami i pamiątkami pochodzącymi z dworu.

Jedna z legend związanych z dworem w Szymbarku mówi o skarbie, który ma się znajdować w tajemniczej jaskini pod zamkiem i pilnowany jest przez diabły. Skarby można wykraść tylko w jeden dzień w roku, jest to Niedziela Palmowa kiedy diabły opuszczają swoje stanowiska. Zawartość jaskini jest tak wspaniała, że śmiałkowie nie mogą się od nich oderwać, przez co zostają przyłapani przez powracające diabły, które rozprawiają się z nimi w dość brutalny sposób.

Tekst przygotowany w oparciu o materiały:

T. Budziński, "Zamki i Pałace Polski Południowo - Wschodniej", wyd. Libri Ressovienses, Rzeszów 1998.

www.zamki.res.pl